

Ramon Setó: «La sentència de la sindicatura de l'1-O és un calbot elegant a la Fiscalia»

L'advocat del síndics veu poc probable que es modifiqui l'absolució i constata que els casos relacionats amb el procés es veuen "diferent" en jutjats ubicats a Catalunya que en els de la resta de l'Estat

Ramon Setó, advocat de la sindicatura electoral de l'1-O | ACN

Ha passat en altres casos, però la frase "la condemna és el procés" es podria aplicar perfectament en la causa contra la sindicatura electoral de l'1-O. Tres anys i mig de procediment judicial, amb risc de presó per la petició de la Fiscalia i amb diversos ajornaments quan semblava que s'havia de celebrar el judici, van acabar dijous amb una sentència absolutòria (<https://www.naciodigital.cat/noticia/217657/absolen-cinc-membres-sindicatura-electoral-1-o>) que difícilment canviarà encara que el fiscal interposi recurs. La resolució considera que el ministeri públic no ha pogut acreditar l'existència dels dos delictes de desobediència i usurpació de funcions de què acusava els síndics de l'1-O.

En aquesta entrevista amb **NacióDigital**, Ramon Setó, advocat de la sindicatura electoral de l'1-O, sosté que la sentència clava un calbot "amb elegància" a la Fiscalia. Parlem amb ell poc després de conèixer la sentència. Està satisfet. "Jurídicament" era la sentència esperada, però en els casos relacionats amb l'1-O no sempre s'han aplicat criteris estrictament jurídics. De fet, constata que els judicis al procés es veuen "diferent" als tribunals ubicats a Catalunya que als de la resta de l'Estat. "No podria posar la mà al foc que aquest judici hagués acabat de la mateixa manera en un

altre tribunal", admet.

- Sentència absolutòria. Vistos els precedents en la causa contra l'1-O, s'ho esperava?

- Jurídicament era l'única sentència que hi podia haver. El cert és que com que es tractava del tema que es tractava teníem un plus de cautela. Hem vist altres resolucions no ajustades a criteris jurídics i això ens feia tenir la mosca darrera l'orella. Quan analitzaves el tema, que ho he fet centenars de vegades aquests dies, veies que no hi podia haver cap altra alternativa que l'absolució.

- Com valora la sentència?

- És una sentència valenta i analitza tots els punts argumentats per la Fiscalia i la defensa i conclou que no queda acreditat cap dels punts necessaris per a què hi hagi els tipus penals de què se'ns acusava. De bon principi ja no hi ha l'autoria: els documents a què es fa referència eren resolucions que donaven publicitat als acords. Els únics documents que haurien pogut atorgar autoria als síndics eren els acords, i els acords no hi eren. Qui va donar publicitat als acords? No ho sabem, però la data de les resolucions de publicitats no coincidía amb la data dels acords, per tant hi havia un problema d'autoria. A més, les resolucions són fetes per un òrgan unipersonal, deia "resolc", i estem parlant d'un òrgan col·lectiu, que hauria de dir "resolem". Aquest primer escull ja era força infranquejable.

- També hi ha la qüestió de les notificacions.

- Els síndics van ser notificats pel TC a posteriori. Els acords es van fer a l'inici de l'encàrrec i després no es va poder fer res més. Els síndics de demarcació van acreditar que a partir del dia 12 ja ningú va fer res. Ha quedat clar que es va iniciar la tasca però no s'havia desenvolupat.

[noticia]217657[/noticia]

- La sentència és un cop a la Fiscalia? Ve a dir que no ha aportat prou prova per acreditar els delictes...

- Sí. Intenta ser elegant, però diu el que diu. Durant el judici va haver-hi moments de certa perplexitat quan la Fiscalia em va dir que hi havia coses que hauríem d'haver dit abans, o que hauríem d'haver portat determinades actes per deixar-ho tot clar. Escolti, jo no he d'aportar res. És la Fiscalia qui ha d'acreditar el delicte. El dret penal funciona així. No estem al 50% a veure qui guanya. Si la Fiscalia no demostra l'acusació, guanyo jo.

- La jutgessa diu que com que no s'ha pogut acreditar, en cas de dubte la resolució ha de ser pro reo.

- La jutgessa va tenir un paper durant tot el judici un to molt correcte, va saber portar el procés, també en l'àmbit emocional, que també és important. Va deixar parlar molt, i la resposta que dona és un calbot amb elegància i subtilitat a la Fiscalia, però intentant no treure massa els colors a ningú.

"La querrela contra la sindicatura no tenia cap base fàctica i era per pressionar els síndics deixessin les seves funcions i el referèndum no tingués garanties"

- Un dels arguments que van posar sobre la taula és el de la llibertat acadèmica, però la

sentència no hi fa referència.

- Quan vaig plantejar les qüestions prèvies, els arguments van causar cert cansament. Són basats en jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), però no tenien un contingut defensiu. Tot això era una bateria de qüestions prèvies avisant que no ens quedaríem aquí i que podíem tenir un recorregut important. La jutgessa s'ho ventila en un minut. La vulneració de la llibertat acadèmica era una percepció que tenien els síndics molt dins, també motivada pels suports internacionals que van tenir. Ells no són polítics, són persones de l'àmbit acadèmic i la seva obligació de fer transferència de coneixement els portar a col·laborar amb les institucions que els ho demanen, en aquest cas amb el Parlament. D'alguna manera, amb criteris no centrats en els tipus penals, però sí amb la tasca acadèmica, ells es veien perseguits per fer transferència de coneixement.

"No sé què farà la Fiscalia, però el recurs contra una sentència absolutòria està molt limitat"

- Als informes finals va dir que la Fiscalia havia instrumentalitzat la querella per evitar el referèndum. Queda confirmat?

- Totalment. La querella és un instrument. Hi ha una voluntat política d'impedir el referèndum. La querella contra els síndics va ser una de les primeres, encara no s'havia produït el 20 de setembre, era el 14 de setembre. S'instrumentalitzava una querella que es va presentar de pressa i corrents. Pensi que en la primera redacció només hi havia publicacions del 8 de setembre, que coincideix amb la publicació al *Butlletí Oficial de l'Estat* (BOE) de la suspensió de la llei del referèndum. El mateix Tribunal Constitucional (TC) ja diu que de la publicació del dia 8 no se'n pot deduir un coneixement ni tan sols ambiental, perquè és el mateix dia de la publicació de la resolució al BOE i es presenta una querella només amb aquests fets, que després s'amplien amb els suposats fets dels dies 12 i 14.

No té cap mena de base fàctica i s'interposa per pressionar de manera brutal els síndics electorals perquè cessin en les seves funcions i, així, que el referèndum no es pugui fer o no es faci amb les garanties exigibles. No n'hi ha prou amb això sinó que a més el TC inaugura el seu procés d'execució i imposa multes coercitives de 12.000 euros diaris. Aconsegueixen desarticlar la sindicatura -no el referèndum- i la feina ja l'han feta. L'objectiu de la querella era aquest, no pas depurar unes responsabilitats penals per uns fets objectius, constatats, que poguessin ser delictes. És una querella absolutament instrumentalitzada que rebrega el dret i busca coaccionar la voluntat dels síndics, que s'espantin i es facin enrere.

[noticia]216374[/noticia]

- I finalment han estat tres anys de procediment.

- És el que es diu pena de banqueta. El procés ha sigut la condemna. Una condemna en dos vessants: ni se us acudeixi tornar-hi vosaltres i sobretot que ningú hi torni perquè ja veieu què passa, sigueu acadèmics, polítics o representants d'organitzacions socials... Sigueu el que sigueu.

- La jutgessa ha tingut en compte les paraules del president del TC quan va dir que els síndics no havien desobeït?

- No, penso que la jutgessa ja tenia pressa la decisió i ja anava en el mateix sentit. De fet ni ens ha contestat l'escrit que van presentar.

"Els casos relacionats amb el procés es veuen diferent als tribunals ubicats a Catalunya que als de la resta de l'Estat"

- La sentència es pot recórrer. L'Audiència de Barcelona mantindrà l'absolució?

- Es pot recórrer, però el recurs de sentència absolutòria està molt limitat pel fet que el jutjat d'apel·lació, en aquest cas l'Audiència Provincial, no reproduïx el judici. Això, segons jurisprudència del TEDH, fa que el recurs estigui molt limitat i no es puguin revisar els fets provats. Això dificulta molt les perspectives d'èxit d'aquest recurs, més enllà de la insuficiència provatòria que ha quedat palesa en la mateixa sentència. No sé què farà la Fiscalia.

- Els casos del procés es veuen diferents en jutjats de Catalunya que en jutjats d'Espanya? O dit d'una altra manera: es veuen diferent en jutjats de primera instància que no pas en grans tribunals com el Tribunal Suprem o l'Audiència Nacional?

- Li responc les dues: sí i sí. Es veu diferent dels tribunals ubicats a Catalunya i als ubicats a la resta d'Espanya. Ambientalment la perspectiva ja és diferent, més enllà de la percepció que tingui cada jutge o tribunal. La judicatura de carrer, d'infanteria, aquests jutjats més petits, apliquen el dret amb uns graus d'eficiència i professionalitat extraordinaris, també amb errades, com tothom. És a partir de les parts més altes dels estaments judicials on, per la seva composició i formes d'accedir-hi, hi ha una politització. Aquest judici, en un altre tribunal, no podria posar la mà al foc que hagués acabat de la mateixa manera.